

Juryrapport over de tekst waarmee Els Dolstra ‘Uw pensioenregeling 2015: Zekerheid voor nu en later’ (Stichting De Samenwerking: Pensioenfonds voor het slagersbedrijf) de Nationale Schrijfwedstrijd 2015 heeft gewonnen

We hebben het over Michael, een man van 35 jaar, die al een paar jaar fulltime bij een slagerij werkt. Op een donderdagochtend in november fietst hij, zoals gewoonlijk, fluitend naar de winkel. Hij doet zijn werk met plezier en hij heeft er ook vandaag weer zin in. Maar.... hij verheugt zich vandaag stiekem ook een beetje op de terugtocht naar huis vanavond. Hij staat namelijk op het punt om een grote reis te boeken naar Azië. Met die droom in zijn hoofd zet hij zijn fiets op slot, doet de achterdeur van de winkel open en stapt naar binnen.

Daar staat zijn baas, Dirk. Ze kijken elkaar aan. En dan spreekt Dirk met een ernstige blik de gedenkwaardige woorden: ‘Goedemorgen Michael we moeten het eens over je pensioen hebben.’ ‘Pensioen?’ denkt Michael, ‘Goedemorgen... daar heb ik nou helemaal geen zin in. Al dat moeilijke gedoe, ver van mijn bed show...’ Maar voordat-ie iets kan zeggen, reikt Dirk Michael een brochure aan. Uit beleefdheid neemt Michael die aan.

Michael slaat de brochure open en kijkt. En hij kijkt nog eens... Wow, wat een mooie foto’s, niet van grijze gerimpelde oma’s en opa’s, maar van malse lapjes vlees, mooi uitgebeend en full colour. Een traktatie voor het oog. Dat smaakt naar meer. Hij bladert van achter naar voren en komt zo bij het begin: de inhoudsopgave. Hé daar staan een paar vragen die hem wel aanspreken. Wanneer gaat uw pensioen in? En hoe bouwt u pensioen op? En nog veel fijner, hij ziet het meteen, is dat de antwoorden op die vragen er direct onder staan. Daar wil hij meer van weten, dus hij gaat naar de bijbehorende paragrafen en leest daar in heel prettig leesbare zinnen, in kleine blokjes tekst wat zijn mogelijkheden zijn.

Dirk kijkt lachend toe. Hij is blij dat hij het allemaal niet zelf hoeft uit te leggen. Hij is blij dat deze schrijver de ingewikkelde regelingen heeft verduidelijkt aan de hand van een sprekend voorbeeld, waarin Michael zich herkent – en dan niet alleen omdat de man in het voorbeeld toevallig ook Michael heet. Dat de schrijver is uitgegaan van vragen die bij de doelgroep leven en niet gedacht heeft vanuit die ingewikkelde regeling...Dat is natuurlijk best een hele klus - maar het levert wel iets op: een tekst om van te smullen!

+++++

Juryrapport over de tekst waarmee Marlies Wopereis ‘Informatie over uw Woonhuisverzekering Basis’ (Nationale Nederlanden) de tweede prijs heeft gewonnen in de Nationale Schrijfwedstrijd 2015

Het is volgens de traditie een verschrikkelijke tekstsoort. Een tekstgenre waar geen eer aan te behalen valt: polisvoorwaarden. Van huis uit een aaneenschakeling van juridische en juridisch-aandoende frasen, vervat in lange zinnen met daarin weer ingebedde bijzinnen, en geschreven in loodzware bewoordingen en met dito constructies. Wíé wil daar zijn of haar tanden op stukbijten? Marlies Wopereis.

Zij herschreef de polisvoorwaarden van de Woonhuisverzekering Basis van Nationale Nederlanden. En Wopereis slaat daarbij niet door in geforceerde en ook terecht bekritiseerde jip-en-janneke-taal. Met heldere tekstkopjes ('Wie is verzekerd?', 'Wat is verzekerd?', 'Wat krijgt u vergoed', 'Wat is niet verzekerd?'), structurerende opsommingen en een directe uitleg van cruciale begrippen leidt zij ons langs juridische klippen en door een moeras van van oorsprong weerbarstige gegevens.

In een consequente kolommenstructuur met afperkende lijnen staan heldere definities tegenover noodzakelijke waarschuwingen en uitzonderingen. De gebruikers van de verzekering worden duidelijk geïnformeerd over de voorwaarden van de verzekering. Zo eindigen de voorwaarden met een overzichtelijke begrippenlijst waarin de verzekerde direct de betekenis van een gebruikt begrip kan nazoeken. En op verschillende plaatsen staan telefoonnummers en e-mailadressen voor aanvullende vragen en direct contact.

Polisvoorwaarden - de nachtmerrie van de tekstschrijver omgezet in toegankelijke taal. Wopereis verdient daar een pluim voor.

+++++

Juryrapport over de tekst van Reinout van der Heijden 'Waar slaat die boeterente van de krant op?' (*De Volkskrant*)

Wekelijks beantwoordt Reinout van der Heijden, hoofdredacteur van de Geldgids, in de Volkskrant een geldvraag van een lezer. De columns hebben een vaste lengte van vierhonderd woorden en een vaste structuur van een vraag, een antwoord, een logische vervolgvraag en nog een antwoord. Hij geeft daarmee de indruk van een persoonlijke dialoog te voeren met de vragensteller. In de zelf opgelegde beperkte ruimte en structuur doet van der Heijden een geslaagde poging om op persoonlijke wijze (een begin van een) antwoord te geven op vele financiële vragen die mensen hebben.

In de door de jury geselecteerde column probeert hij op die wijze - in een tijd met dalende hypotheekrentes - een antwoord te geven op een veel voorkomende vraag van huizenbezitters: 'Moet ik mijn hypotheek nu wel of niet oversluiten?' Natuurlijk is het niet mogelijk in zo'n korte column een volledig antwoord te geven op deze complexe vraag, aangezien het precieze antwoord daarop afhankelijk is van de persoonlijke situatie. Maar door de gekozen persoonlijke benadering en de korte heldere antwoorden moedigt hij lezers aan om zelf verder op onderzoek uit te gaan en om zo nodig actie te ondernemen. Zoals hij zelf uitlegt: 'Het doel van deze columns is lezers meer begrip bij te brengen van geldzaken door rekening te houden met de emotie en een praktisch handelsperspectief te bieden. Begrip alleen is niet genoeg. Door iets te doen vergroot je de grip op je geldzaken.'

In het tweede deel van de column komt Van der Heijden terug op de oorspronkelijke lezersvraag en legt hij kort en duidelijk uit dat 'boeterente' eigenlijk geen echte boete

is maar gewoon een logische vergoeding voor de bank voor misgelopen rente als gevolg van het openbreken van het contract. En dat zonder deze vergoeding banken geen langlopende rentevaste leningen met voorspelbare hypotheeklasten kunnen verlenen.

Maar na het lezen van deze column kwam toch de vraag op of de banken misschien expres het woord 'boete' gebruiken om op die wijze mensen te ontmoedigen hun hypotheek over te sluiten...

+++++

Juryrapport over de tekst van Boukje van den Berg-Thijs, Carola van Dijk en Jantine van Anen 'Mag het een fondsje meer zijn?' (FA Rendement)

Crowdfunding. Iedereen heeft het erover, je leest er voortdurend over in de krant en het lijkt dé oplossing voor iedereen die van de strenger geworden banken geen lening meer kan krijgen. Maar wat is het nou precies? En waar moet je op letten als je als ambitieuze ondernemer denkt misschien wel met crowdfunding verder te kunnen groeien?

Boukje van den Berg-Thijs, Carola van Dijk en Jantine van Anen leggen in het artikel 'Mag het een fondsje meer zijn?' op een zeer heldere en overzichtelijke manier uit waar het bij crowdfunding precies om gaat. Het artikel draait niet om de hete brei heen. Met de opening 'Fondsen werven bij het publiek, dat is wat crowdfunding letterlijk betekent' trekken de schrijvers de lezer direct mee de tekst in. Puntsgewijs wordt de lezer vervolgens in heldere taal persoonlijk toegesproken in de u-vorm en wordt uitgelegd welke vormen er bestaan, aan welke regels moet worden voldaan en hoe wordt gecontroleerd of men zich daar wel aan houdt. Juist omdat veel lezers niet precies weten wat crowdfunding is, worden ook aanverwante investeringsmogelijkheden beschreven. Voor wie het dan nog niet begrepen heeft, zijn de belangrijkste vijf stappen kort maar krachtig in stripvorm gegoten. Crowdfunding: het kan de ondernemer alsnog een bak geld opleveren om zijn project uit te voeren, aldus een tevreden ogend mannetje met een enorme zak geld naast zich.

Beknopte artikelen schrijven met veel praktische tips die de lezer direct in de dagelijkse praktijk kan gebruiken, dat zeggen de auteurs te willen doen. Met dit artikel is dat zeker gelukt. Inclusief zeer nuttige raad als uitsmijter: 'Ga nooit over één nacht ijs en laat u adviseren.' Meer duidelijkheid kan een lezer zich niet wensen.

+++++

Juryrapport over de tekst van Harrie-Jan van Nunen 'Bepaling maximale hypotheek bij naderend pensioen' (vakblad *Erkend*)

Harrie-Jan van Nunen heeft zich geen gemakkelijke taak gesteld. Met zijn artikel in het vakblad *Erkend* behandelt hij, in de sowieso vaak ingewikkelde context van de hypotheekverstrekking, een extra complex vraagstuk. Dat doet hij zo dat zowel hypotheekadviseurs als beleidsbepalers daar in hun werk mee vooruit geholpen

worden – en dan op zo'n manier dat uiteindelijk de gewone klant beter geadviseerd en bediend kan worden. Centraal in dit artikel staat de vraag wat precies het effect is van een dalend inkomen bij pensionering op hoogte van de hypotheek die nog verstrekt kan worden.

Met een helder gestructureerde tekst en welgekozen formuleringen, maar vooral met realistische, goed navolgbare rekenvoorbeelden presenteert Harrie-Jan van Nunen zijn lezers een heldere analyse van de situatie, en laat hij zien hoe noodzakelijk het is dat er op dit punt nieuwe normen komen waar de bemiddelaars hun adviezen op kunnen baseren. Zowel met de inhoud van zijn tekst als met de keuzes die hij maakt in zijn presentatie, maakt Harrie-Jan van Nunen duidelijk hoe hij de rol van de schrijver in de financiële communicatie ziet. Die is zo dienstbaar mogelijk voor de lezer; dat blijkt uit alles wat Harrie-Jan van Nunen hier doet. In de laatste zinnen van zijn tekst wordt dat nog eens onderstreept. “Komt u in de praktijk knelpunten tegen? Laat het me dan weten” staat daar. Mooier dan zo had zijn tekst niet kunnen eindigen.